

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 26.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392790368/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Jes littede på Kasketten og brummede noget ud i Luften.

«Nå Farvel, Elisabet, og pas så på Huset,» Fader tog Moder om Livet og kyssede hende på Panden.

«Naar kommer I hjem igen?» spurgte Moder og glattede hans hvide Skæg.

«Å, vel sådan elleve—tolv i Aften — og hils Regitze.»

«Hils Regitze!» skreg Tue, «og Farvel.»

Vognen gav sig, idet Fader steg op og tog Plads over for Tue. Han halede Tæpperne op om sig og så efter, om Ane havde lagt alle de hvid- og rød-malede Stænger ind under Agestolene, og de tunge Mahognikasser med de metalgule Instrumenter og Kortene i deres brune Læderfuteraler.

«Jo vel — ja, så kan vi, Jes.»

Jes vågnede pludselig op: «Hum — hum,» han trak i Tømmerne og smældede med Pisken, Hestene rykkede til, og Vognen begyndte at køre. Moder stod i Døren og vinkede, og Ane bagved.

«Farvel, Farvel — og Fa'r passer nok godt på Tue.»

Så rullede de hen langs Huset, som lå der bag Stammerne med sine nedrullede Gardiner og sin grønne Vedbend. Tues Øjne gled fra Rude til Rude, og dér, i det sidste, littedes Gardinet til Siden, og Søsters Ansigt tittede frem, med det vilde, røde Hår om Ørene, de leende Øjne og blanke Tænder.

«Regitze! Regitze!» Tue strakte Hænderne ud imod hende.

«Farvel, min Pige!» råbte Fader og nikkede.

Op gennem Alleen kørte de, men Tue var blevet lidt tavs, den Uretfærdighed, at han således kunde køre ud med Fader, mens Regitze måtte gå i den kedelige Skole, faldt tungt på hans Hjærte. Dog — da Vognen saa rumlede over den gamle, buede Bro,